

בְּחֵבְלֵי תָא

יוצא לאור ע"י ארגון אגדלך -
הבית של בני התורה הספרדים המתקרבים לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א

גליון כז + אב תשפ"ו

דיבורי דעת ולב ממעמקי מעיינותיו הנפלאים של הגחל נובע

לב העולם

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני הארגון
מחבר סדרת הספרים 'מטעמים' על התורה והמועדים

"כבני כושיים אתם לי"

שבת אגדלך בצפת 'היינו כחולמים'

שבת ההתאחדות לבחורי אגדלך, אשרי עין ראתה
כל אלה.

מי שהיה יודע וב"ה הרבה היו שם כדי לדעת
ולהרגיש.

מיד לאחר השבת פנינו לשניים מתוך ארבעים
ומאת משתתפי השבת, כדי לשמוע מכלי ראשון
על האווירה, ההשקפה האדירה, ובעיקר על
מה שהתרחש בין לבין. רגשות עדינים וטמירים
שקיבלו ביטוי מטלטל במהלך השבת האדירה
שהייתה כולה קודש ושמחה בקב"ה ובצדיקיו
זיע"א.

פנינו להר"ר פנחס אטיאס שליט"א ממקימי
חבורת 'אגדלך' לאברכים בעיר עכו, ולהר"ר
אחיקם שבו שליט"א מראשי חבורת 'אגדלך'
לבחורים ב'רמת שלמה' ירושלים, וכך הם
מספרים למערכת:

לאחר ההכנות וההתרגשות הגדולה זכיתי סוף כל
סוף לבוא בשערי העיר צפת. כמה טלפונים קצרים
והנה רגליי מוליכות אותי אל תוככי המתחם.
מתחם אמיתי? קמפוס אדיר! ממש רחב ידיים,
כבר בפסיעה הראשונה פנימה קיבלתי הרחבת
הדעת. החדרים גדולים, חדר אוכל מרווח, בית
מדרש מסודר ונעים. ההרגשה הייתה, "הגעתי
למקום 'סופר' מאורגן, מתוכנן עד הפרט הקטן.
נכנסתי לחדר האוכל, עשרות בחורים כבר ישבו
שם, אווירה של נעימות מיוחדת, יושבים סביב
שולחנות מלאים במיני "טועמיה". עוגות, קוגלים,
שתיה קרה בשפע, ומדברים בשמחה והתרגשות.
אלו הגיעו מירושלים, מולם יושבת קבוצה מאזור
הצפון. לידם חבורה שלימה מבני ברק, ובהמשך
יכנסו גם הבחורים שהגיעו מביתר עילית ואלעד,
בית שמש ומודיעין עילית. ועוד לא דיברנו על
השיבויות מהדרום. כולם נתקבצו אצל רועה אחד.

אם כבר הזכירו את היחס והתכנון עד הפרטים
הקטנים, אני חייב לציין בהתפעלות כנה, את אשר
ראיתי מיד בכניסה למתחם. שולחן עץ קטן עליו
מונח שלט מעוצב: "משחת נעליים לכבוד שבת
קודש". מי, למען השם, הצליח לרדת לצרכים
הכי פרטיים וקטנים של שובתי השבת. ממש
התפעלתי עד היכן הדברים מגיעים.

כשעה לפני תפילת מנחה של ערב שב"ק, עברה
הבשורה כי בחצר גינת הקמפוס מתקיים ז'ץ'
הכנה לכבוד שבת מלכתא בהנחיית האברך היקר
הרב יונתן כהן. הוא ממש נתן את כל הלב שלו

כאשר מסתכלים על עם ישראל מהכיוון של 'כיצד באמת
הנכם אמורים להראות' אז בוודאי שיש תביעה גדולה
וקטרוגים רבים וכו'. וכו'. אולם דווקא כאשר מורגשת
התופעה של "ככל הגויים בית ישראל" מתגלות לפתע
נקודות של יופי וזוהר, שלא ניתן לתאר.

ישנם מחללי שבת בפרהסיה, שכאשר יראו תהלוכה
של הכנסת ספר תורה - הם יעצרו, יצאו מהרכב וינשקו
בהתרגשות את הספר. ישנן נשים ההולכות במלבושי
פריצות רח"ל, והן מקפידות במסירות נפש על כשרות
וטהרת המשפחה.

הגדילה לעשות אחת שהסיחה לפי תמה, שכאשר היא
נוסעת, והיא נוסעת גם בשבת, רחמנא ליצלן, היא מקפידה
מאד לומר 'תפלת הדרך' בכוונה...

לך תבין את עם ישראל...

שחורה אני ונאווה

שלמה המלך תיאר את התופעה המיוחדת הזו בשלש מלים:
"שחורה אני ונאווה" (שיר השירים א, ה) שחורה ונאווה, האין זה
תרתי דסתרי? או שחורה או יפה! כיצד יתכן שחורה ונאווה?
אומר רבי נתן: 'שחורה' אני ביחס למה שאנחנו אמורים
להיראות, אולם 'יפה' אני ביחס לאומות העולם. אי אפשר
להשוות את היהודי הגרוע ביותר לגוי. נקודה.

המעניין הוא, שהיופי הזה לא מתגלה כל כך מהר. במבט
ראשון האדם נוטה לראות רק את השחור, את השלילי
והחיצוני. לעומת זאת, היופי הטבעי שלנו טמון עמוק
עמוק. יש צורך לחפש אותו. בדרך כלל, הוא מתגלה
רק במצבים השפלים, כאשר נדמה שבאמת הכל שחור
ומלוכלך, אולם עם מעט התבוננות, מגלים לפתע את
נקודת האור, המבדילה לחלוטין בין ישראל לעמים.

בזמן שהיה בית המקדש קיים, כאשר עם ישראל חטאו
ונכשלו בעברות, התעוררו בשמיים קטרוגים רבים על העם.
מידת הדין תבעה להעניש את החוטאים. היו טענות קשות
על זלזול בתורה ובמצוות, עם ישראל מלכלך את עצמו
ואינו נוהג כבן של מלך. הקטרוגים הללו הלכו וגברו, עד
שהגיע המצב לשפל כזה שהשם יתברך אומר לנו: "הלוא
כבני כושיים אתם לי בני ישראל" (עמוס ט, ז), כלומר, מאחר
שאינכם חוזרים בתשובה, הנכם דומים בעיניי כשאר בני נח
(על פי רש"י שם).

ואז, כילה ה' את חמתו בעצים ובאבנים ונחרב בית המקדש.
"בית קדשנו ותפארתנו" (ישעיה סד, י). כלומר, המקום בו
השם יתברך היה מתפאר בנו - נחרב ונחשך.

בשלב הזה בדיוק אירע מהפך. מתוך החושך, התגלתה
הנקודה היהודית במלוא זוהרה. כאשר משווים את עם
ישראל לגויים, מתגלה משהו מיוחד שלא היה נראה כל כך
עד עתה. "שחורה אני ונאווה". היהודים בכלליות ובפרט
בגלות גילו מסירות נפש עצומה לשמירת מצוות. יהודים
בזמנים של ריוח וצרות - גילו אכפתיות של בין אדם
לחברו בצורה חסרת תקדים.

המשך בעמוד 4

כניסה איטית מול יציאה מהירה

בתקופת ימי בין המצרים, אנחנו צועדים ונכנסים אל תוך
מהלך מתמשך של אבלות. ישנם איסורים המתחילים תכף
מיום י"ז בתמוז, קיימות הנהגות שנוספות רק בראש חודש
אב, וישנן פעולות שנאסרות משבוע שחל בו תשעה באב.
בהמשך, בערב תשעה באב, מצטרפים דינים חדשים כאשר
שיא האבלות בא לידי ביטוי ב'תשעה באב', יום שנחרב בו
בית המקדש.

לכשנתבונן, נגלה הבדל משמעותי בין הכניסה לאבלות
ליציאה ממנה. הכניסה נעשית בהדרגה מתמשכת, אולם
היציאה פוסקת בבת אחת. אמנם גם בעשירי באב ישנן
הגבלות הלכתיות מסוימות, אבל כל זה רק מטעם שעיקר
הבית נשרף בעשירי. כאשר אך שוקעת השמש במוצאי
עשירי באב, אנו נועלים את מפעל האבלות המתמשך.

הדברים טעונים ביאור. מה השתנו ימי ההכנות לתשעה
באב לימי היציאה ממנו? מה בעצם מתרחש בתשעה באב
עצמו, שכאשר הוא חולף - אנחנו פוסקים בבת אחת מכל
עניני האבל?

לשם הבנת העניין, נעזר בהמחשה מהעידן הנוכחי.
אין זה סוד, אנו נמצאים בתקופה כואבת ומורכבת מאוד,
לצידינו חיים יהודים רבים שעדיין רחוקים מחיי תורה
ומצוות. חלקם לא יודעים אפילו מושגים בסיסיים ביהדות
כמו שמירת שבת, ברכת המזון, צניעות ויראת שמים. רבים
מהם לצערנו הרב נראים מבחינה חיצונית כמו גויים לכל
דבר. כל אלה הם פרות תנועת ההשכלה והציונות אשר
חרתה על דגלה את הסיסמה 'ככל הגויים בית ישראל',
רחמנא ליצלן.

מסופר שכאשר נתפס הגנב הראשון לאחר קום המדינה,
חכר ראש הממשלה דאז את ידיו בסיפוק ואמר: סוף סוף גם
לנו יש 'גנבים'... אנחנו כבר מדינה לכל דבר.

מסתבר שאם היו מורידים מן שמיא היישר אל תוך שוק
מחנה יהודה את אחד מתושבי ירושלים מזמן בית המקדש
הראשון, הוא היה מסתכל בתדהמה ימינה ושמאלה,
ומתעלף במקום...

הזאת ירושלים? וכי זה המצב של עם ישראל? בניו אהוביו
של מקום?

כל זה צד אחד של המטבע.

גם במדינת סין או צרפת?

אולם יש גם את הצד השני.

מה יקרה אם חס ושלום תתמוטט אשה מבוגרת בכיכר
מרכזית בעיר? כמה אנשים ייגשו באכפתיות ויציעו עזרה?
ישלפו באופן ספונטני את המכשיר הנייד להזעיק עזרה?
ירוצו לקנות לה תכף משהו לשתות?

לא אחד ולא שנים, הרחוב כולו יעצר וכולם יהיו ממוקדים
רק בעזרה ורחמים.

האם זה היה קורה גם בסין או בצרפת? לא בטוח. וכמעט
בטוח שלא!

בשירה, היו שם עוד כלי נגינה וככה ישבו הבחורים כתף אל כתף ובנעימות מיוחדת במינה הכינו את עצמם מתוך אהבה ואחדות לקראת השבת הקריבה ובאה. ראיתי בחורים שבים מהמקווה ונעצרים בחצר. לא נכנסים לחדר להתארגן, פשוט נסחפו מיד עם השירה הנרגשת. ממש מעין עולם הבא.

לאחר מכן, אחרי כזו הכנה מתוקה, קמו כולם ונכנסו בשערי היכל בית הכנסת לתפילת מנחה. בשיא הכוחות, תפילה של בני תורה, הרגישו על כל בחור ובחור שהוא בבני עלייה.

התפילה הסתיימה ומיד פצחו כולם ב'קבלת שבת' מתוך התעוררות ושמחה גם יחד. היה שם דבר פשוט מדהים, ראיתי שניים שלושה בחורים, כמובן עם יראת שמיים, אבל מכובדים כאלו, שפתאום מתוך התרגשות החלו לרקוד לבדם בפאתי בית המדרש. הלב שלהם נפתח ובאו ועשו מעשה. כלל הבחורים רואים אותם ובמקום להסתייג - הצטרפו ובאו כולם למעגל אחד ענק של אהבה ואחוה שלום ורעות. צריך להבין, הייתי בחיי בהרבה מנינים של קבלת שבת, ראיתי כל מיני מחזות לא שגורתיים, אבל בכזה מעמד עוד לא הייתי מעולם. מצד אחד - רצינות, יראת שמיים, כובד ראש ודרך ארץ, ומצד שני - שמחה ומוחין דגולות שאי אפשר לתאר. זה היה מעמד מרגש שאין דברים כאלה.

היה ממש צריך לדחוק בבחורים לעצור את הריקודים ולהתחיל תפילת ערבית של שבת. לתיבה ניגש הרב יוסף ניצוצי הי"ו מראשי החבורות של אגדלך בירושלים. הוא היה חזן בצורה מיוחדת במינה. יש לו בלי עין הרע, קול כזה נעים, עשה לנו את הפתיחה של השבת. ראיתי איך הבחורים שמחים מהתפילה שלו.

לאחר עלינו לשבת, הבחורים ברכו את חבריהם הוותיקים וגם החדשים שזה עתה הכירו לראשונה בברכת שבת שלום ולבבית, ומשם נפנו כולם לחדר האוכל. אז התחילה מה שנקרא 'הצגה הגדולה', השפע הגדול שלא התכווננו אליו. ממש ברבורים ושלל ודגים. מיני מגדנות בשפע ססגוני שכוה. כל כמה דקות מוציאים עוד מנה נוספת. אני נזכר כיצד אחד הבחורים מהחבורה אצלנו, הגיע אלי בתחילת הסעודה ואמר לי: "תשמע, החברה כאן יודעים לפנק ובגדול. לא חשבתי שזה מה שאני הולך לראות כאן..."

הבחורים התיישבו במקומות. הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבי הארגון ערך את הקידוש בנעימות ומיד לאחר שטעמו כולם מהחלות והדגים, נעמד ראש חבורת אגדלך בבית שמש הרה"ח ר' ישי מטלון שליט"א במרכז האולם ובאופן נרגש ולבבי קידם בברכה את הבחורים היקרים שהתקבצו מכל רחבי הארץ כדי להחזיק עצמם יחד, כפי שלימדנו רבינו "רק החזיקו עצמכם יחד אזי תהיו אנשים כשרים". בהמשך תיאר בפני הבחורים את השבת הראשונה של רבי נתן במחיצתו של רבינו. היא נעמדה ליד שולחנו הטהור של רבינו, וכיצד הרגיש איך שרבינו חודר אל קירות לבבו, כאשר אמר את המילים הידועות "להתקפא חלשין" מתוך הזמר הק' 'אזמר בשבחין'. לאחר התיאור המעורר החלו כלל הבחורים נגן אזמר בשבחין עם הניגון הידוע, והאווירה התחממה עוד יותר.

לאחר מכן, הרה"ח ישי סיפר ושיתף את הבחורים מרחשי לבו בזמן שהשתטח על הציון באומן, כמו כן שיתף זכרונות מאחיו ר' שמעון שעלה בסערה השמימית באסון מירון, ואז לפתע הגביר הרה"ח ישי את קולו ומעומק הלב זעק: "השם יתברך ת-מ-י-ד..." כאשר כוונתו הייתה להמשיך ולומר "רוצה שכל יהודי ויהודי יתקרב אליו בכל מצב". אולם באופן מופלא החלו כולם לשאוג: "...אוהב אותי ותמיד יהיה לי

רק טוב..."

ככה, בלי תיאום מראש, האווירה התלהטה ברגע אחד והשמחה עלתה עד השמיים.

התזמון הזה היה מדהים. באותו רגע נזכרתי באותה גמרא המספרת על המלך שהכניס את שבעים זקני ישראל לשבעים חדרים וביקש מהם שיתרגמו את התורה. ובאופן פלאי כולם ידעו באופן מדויק היכן לשנות, כולם כתבו במקום "ארנבת" - "קלת רגליים" וכו' כידוע. בבחינה מסוימת, כך הרגשתי באותו רגע עת כולם פצחו יחד בשירה האדירה. זו הייתה כמעין רוח הקודש שריחפה באוויר. כי זה היה באמת רעיון אדיר להתחיל את הסעודה עם כזו שירה מרוממת ומשמחת.

אני חייב לשתף במשהו שהיה איתי במהלך הסעודה. לידי ישב אברך חשוב, יהודי מאוד רציני שכבר הספיק לחבר כמה ספרים. הוא הצטרף לשבת בתור 'משקיף', כלומר, בוא נראה אתכם, המקורבים, מה יש לכם להציע עם ה'ברסלב' שלכם. הוא גדל במשפחה מאוד חשובה, סביו תלמיד חכם גדול ומפורסם. עד אמצע הסעודה הוא הרגיש על היצע, מביט ולא לוקח חלק. אך בשלב הזה של השירה, משהו בו החל להפשיר. הוא פנה אלי בהתרגשות ואמר: "אחיקם, אתה יודע מה אני רואה כאן?" עניתי לו: "אוהה... אני רואה שמהו בכך קצת זי..." הוא לא התרגש ממה שאמרתי והמשיך: "איזה פשטות יש לכם. כולם שרים כאן בכזו ענווה, ביחד, בעממיות שלא מצויה כל כך בעולם שלנו, אני מרגיש שיש לכל אחד מהסועדים עין טובה על השני, אף אחד לא מנסה להנכיח את עצמו על הבמה, זה כל כך יפה ולא שגרתי".

ואז הגיע מגיד המיסרים הרב ששון לוי שליט"א המכונה בפי כולם "חכם ששון". הבחורים ראו אותו ונכנסו ל'אורות' גדולים. כטוב לבו, תיבל דבריו במשלים וסיפורים משולבים עם עצותיו של רבינו במשך שעה שלימה. למרות העייפות המנסיעה, כולם נשארו עד הסוף, והסעודה הסתיימה באופן רשמי בשעה 12:30.

באופן רשמי אמרנו. כי למעשה בחורים רבים רק החלו את הלילה הגדול. אגודות אגודות של חברים מקשיבים יחד עם האברכים וראשי החבורות, התיישבו ושוחחו בעבודת השם, בדרכי עצותיו המתוקות והייחודיות של רבינו, אשרי עין ראתה כל אלה.

אני אישית יצאתי מחדר האוכל בערך בשעה שתיים וחצי, אחרי שזיכתי לשוחח עם קבוצה של בחורים כאלו מרוממים. אחחח... איזה ספקות יש להם, איזה שאלות. בלי גרם אחד של פוליטיקה ושטויות, רק תמיהות ולבטים בדרכי העבודה. לדעתי זו הייתה השבת הכי קדושה שיכולה להיות בחיים שלי. ובלי גוזמא.

שבת בבוקר קמנו, התפילה מעט התאחרה עקב העייפות של כולם. אבל כאשר כבר התחילו, כולם זרמו יחד. קריאת התורה, מוסף. ב"ה לא היו שיחות חולין באמצע. כל אחד הביא את האחריות שלו, מבלי שאף אדם יגיש וישליט סדר ומשמעת.

לאחר מכן התקיים קידושא רבא בשפע גדול. לאחר שכולם טעמו ובירכו נעמד הרב שלמה ללום שליט"א מראשי חבורת אגדלך בעמנואל, בני ברק, תל אביב,

ועוד. והחל לבאר בטוב טעם את המעשה מ'רב וכן יחיד' המובא בסיפורי מעשיות. זאת הייתה לדעתי בחירה נפלאה, אין יותר מתאים לשבת הזו מהמעשה הזה. החיפוש של הבן אחרי הדרך שתוביל אותו אל התכלית.

ברגע שר' שלמה התחיל לדבר נהיה שקט מוחלט. שאלתי את עצמי מיד: האם זה חלום? להצליח לגרום למאה חמישים בחורים בערך להיות בדממה בזמן של הקידוש, איפה יש דבר כזה...? כולם, ממש כולם, ישבו בניחווחות ובלעו את המילים.

זאת הייתה תופעה מאוד ייחודית ומעניינת, כי הבחורים בעצם לא חייבים שום דבר מיוחד לאף אחד מהדרשנים. הם יכלו לבחור לפטפט ביניהם, לעמוד בחוץ או פשוט לעסוק ב"נייעס" קבוצתי. ופה כולם נשארו, זה היה מדהים.

אחר הדיבורים הנלבבים, עלו ובאו הבחורים להיכל בית המדרש ל'סדר לימוד' מתוק ומשיב נפש לפני סעודת היום. במרכז ההיכל התקיים שיעור מפי הר"ר מיכאל רחמים שליט"א מראשי חבורת אגדלך לבחורים ברמת שלמה ירושלים. אני באופן אישי בחרתי להתיישב בפאתי בית המדרש, בידי חומש ובכוונתי להספיק ולקיים את הקבלה שלי זה עידן ועידנים, להספיק את 'שנים מקרא ואחד תרגום' עד סעודת יום השבת.

התחלתי את הקריאה ואני מרגיש איך שממש מתבלבלים לי הפסוקים מרוב האזנה לשיעור. הר"ר מיכאל עמד מול ארבעים בחורים ומסר בפניהם שיעור מרתק ומעורר השתאות על התורה הזמנית בליקוטי מוהר"ן. מושגים טמירים נפרשו לנגד עיניהם וניכר היה שהדיבורים עושים עליהם רושם כביר. היה מרגש לשמוע כיצד בתוך רצף הדברים, פילחה את החלל שאלה חדה כתער מאחד הבחורים, הוא ביקש להתעכב על נקודה רגישה בעבודת השם שמקוננת בלבו ומתאימה מאוד לתוכן השיעור שנמסר. הבחורים החלו לדון ביניהם והאווירה הגיעה לממדים שלא הכרתי.

בהמשך ירדו כולם לסעודה היום. וכמעשהו בלילה כך מעשהו בבוקר, זמירות שבת בנעימות ובאחדות נפלאה. הבחורים שרו את השירים הנהוגים בהיכלי הישיבות הקדושות, בלולים עם שירי ברסלב מעוררי הלב וכמובן שירי 'בקשות' לקל חי בשפע גדול.

במהלך הסעודה דיבר הר"ר אחיקם שבו שליט"א דיבורים מאירים כלפידים על גודל מעלת השבת הזו וכמובן על הזכות שיש לכל אחד ממשפטי המעמד עם התקרבותו לרבינו ולקיום עצותיו. בהמשך, דיבר גם הרב יוסף ניצוצי ששיתף את החבורים בסיפור התקרבותו לברסלב. הוא סיפר בהרחבה וברגש רב על ההיכרות הראשונה שלו עם עצת ההתבודדות ועד כמה שהיא פעלה בנפשו באופן שלא ניתן לתאר.

אבקש לשתף במשהו אישי, כל אחד יודע כמה המיטה מזמינה אותו לאחר אכילת החמין. הלא מנהג ישראל קדום הוא לקיים בהידור שינה ב'שבת תענוג' (ר"ת שבת) ובכל זאת, מרוב תבערת הלב שאחזה בי אחר סיפורו של ר' יוסף, מצאתי את עצמי מתגנב לאחד מחדרי השיעורים ופשוט חוטף התבודדות של כיסופין וגעגוע לה'. ממש הרגשתי שהוא עורר אותי להתקרב מחדש לקיום עצותיו של רבינו.

דרך אגב, מנהל קו אגדלך סיפר שכבר ביום ראשון בבוקר, הגיעה למערכת הודעה קולית אנונימית מאחד מהבחורים משתתפי השבת: אני רוצה לומר תודה ענקית על השבת המרוממת בצפת. הרגשתי התעלות עצומה במשך כל האירות, אבל הדבר האמיתי התרחש אצלי במוצ"ש.

מאמר ט"ז בסדרה

מותר לבוא בטענות אל ה' זה לא כפירה?
מותר להביע כאב מול ה'. לבוא בטענות אסור.

מה ההבדל? ההבדל הוא בצורה שבה אנחנו מנסחים את הדברים.

יש דיבור של טענה וכפירה, שהוא אסור ומעורר דין על האדם. למשל: "אתה מתאכזר אלי, לא איכפת לך ממני, אתה בכלל לא שומע את התפילות שלי, אתה עושה לי עוול, אתה מתעלל בי, אתה שונא אותי, העולם שלך הוא רע, איך אתה מרשה שיקרו דברים כאלה?" וכדומה. כך מצאנו גם בדברי חז"ל על דברים שהטיח אדם גדול כלפי מעלה: "אמר לפניו: ריבונו של עולם, עלית וישבת במרום ואין אתה מרחם על בניך" (מסכת תענית כ"ה).

אבל את אותם דברים עצמם שתיארנו במילים של טענה וכפירה אפשר לתאר גם באופן אחר ומותר, שרק מביע כאב או סימני שאלה, מבוכה או פחד, אבל לא מתרעם על הנהגת השם ולא מטיח דברים כלפי מעלה.

"ריבונו של עולם, קשה לי כל כך ואני מרגיש שאתה מתאכזר אלי. בגלל כל מה שקורה לי נראה לי שלא איכפת לך ממני. אני מתפלל שוב ושוב ואני לא מרגיש שאתה שומע את התפילות שלי. לפעמים אני מגיע לרגשות כל כך קשים, לקושיות וכפירות עד שאני ממש בטוח שאתה עושה לי עוול, שאתה מתעלל בי, שאתה שונא אותי, לפעמים נראה לי בבירור שהעולם שלך הוא רע, ואני ממש לא מבין איך אתה מרשה שיקרו דברים כאלה. אבל אני מאמין ורוצה להאמין שאתה טוב ולא רע, שכל מה שאתה עושה זה בצדק וביושר גם כשאני לא מבין. השם יתברך, בורא עולם, אבא גדול וקדוש, תעזור לי להאמין ששום דבר בעולם לא קורה סתם, שאין כוח לשום נברא לעשות שום פעולה אלא רק אם תרשה לו, ואם אתה מרשה לעוול ולרשע להשתולל בכל זאת הכל נעשה בדין ובצדק וכל אחד מקבל בדיוק את מה שהוא צריך לקבל כדי להגיע לתיקון שלו.

אני מאמין שאני לא נמצא כאן בעולם בפעם הראשונה. הייתי פה כבר הרבה מאד פעמים בגלגולי חיים אחרים ועשיתי הרבה שטויות

ושגיאות. ואתה נתת לי הזדמנות נוספת לרדת לעולם ולתקן מה שקלקלתי. אני כל כך רוצה להאמין שמה שעובר עלי הוא מוצדק וישר והגון ואפילו מלא ברחמים. אני כל כך רוצה להאמין שכל העוולות שאני רואה בעולם או שעוברות עלי הם רק הסתרה אחת גדולה אבל באמת מאחורי ההסתרה הזאת אתה שליט צדיק ומעשיך צדק ואתה אב הרחמן כמו שכתוב בספרים. בבקשה השם, תעזור לי להאמין באמת שזה ככה.

אל אמונה ואין עוול, תן לי אמונה אמיתית ועמוקה להאמין בך בתוך כל הבלבול והחושך הזה. בתוך תוכי אני יודע שאין שום דרך לחיות בעולם הזה אלא רק מתוך אמונה חזקה בך וביושר שלך ובאהבה שלך. תמיד חיפשתי אותך ותמיד האמנתי שיש מישור גדול שמנהל הכל ורואה הכל ואני מאמין וגם יודע שכל הספקות והקושיות הם רק ניסיון משמיים כדי לקדם אותי ולגדל אותי ולהביא אותי להכי טוב שבעולם. אבי שבשמיים, אבינו אב הרחמן, תן לי לעבור את העולם הזה בשלום, חזק אותי באמונה, תציל אותי מהיאוש והכפירות. בן אדם ממילא לא יכול להבין כלום בעולם הזה, רק להאמין. תן לי גם להרגיש שאתה איתי. אני מרגיש כל כך לבד. השם יתברך, אל תשאיר אותי אף פעם לבד".

המתלוננים במדבר אמרו: "בשנאת ה' אותנו הוציאנו מארץ מצרים, לתת אותנו ביד האמורי להשמידנו" (דברים פרק א' פסוק כ"ז). אם אדם מרגיש שה' שונא אותו זו אינה עבירה. זוהי הרגשתו ומותר וראוי לו גם לבטא אותה מול ה', אך כדאי לציין שמדובר בהרגשה, הרגשה שנוגדת את האמונה ומקורה ביצר הרע. אם המתלוננים היו מתנסחים בצורה אחרת לא הייתה בזה שום בעיה: "ריבונו של עולם, אנחנו מאמינים שאתה אוהב אותנו אבל בגלל מה שעבר עלינו אנחנו מרגישים שאתה שונא אותנו. כואב לנו ומצער אותנו להרגיש ככה. תעזור לנו להרגיש אהובים, להרגיש קרובים, תציל אותנו מהפרשנות המחרידה של היצר הרע כאילו אתה באמת שונא אותנו חלילה".

לסיכום, מותר לאדם לשטוח את צעריו או את מבוכותיו לפני ה', אבל לא להפוך את הצער והספקות למסקנה או לשיטה או לדעה שלילית על השם יתברך ועל פעולותיו.

כואב לך? אז הוא ענה שלמרות ההתבודדות, עדיין קשה לו עם התאוות, הוא לא מרגיש שמתרחשים בתוכו שינויים משמעותיים מול תאוות היצר. הוא סיים לשתף וכמעט ירדו לי דמעות. ריבונו של עולם, מה הולך כאן? איך הצליח רבינו להביא את בחורים בשנת התשפ"ו עם כל הסחי והמיאוס של העולם הזה, לכזו רמה של קרבת השם. הרי לא רואים עליו כלום, על הבחור הזה, אילולי ששיתף אותי, לא הייתי חולם שהוא נמצא במצב כזה גבוה, לעשות כל יום יותר משעה התבודדות למרות שלא מרגיש על עצמו שינויים גדולים.

כמובן שהשתדלתי ליישב את דעתו, אמרתי לו: רבנו מזכיר בחמישה מקומות לפחות, את המצב הזה. יהודים שמתאמצים לעשות את המקסימום מציצים ולא רואים קבלות בשטח. סיכמנו שנמשיך לדבר בהרחבה בפעם אחרת כי זה נושא בוער ושוושי שכדאי להעמיק בו.

השיחה הזו איתו, רגשה אותי כל כך. הרגשתי ממש איך רבינו כביכול היה איתנו בכל השבת. בא לראות כביכול מקרוב את מה שנעשה עם ההולכים בדרכו.

אחרי ההבדלה, הגיע בעל המנגן הנודע ר' ישראל דגן ה"ו והרים את המשתתפים לעולמות אחרים של שמחה ותמימות. הבחורים רקדו ורקדו ומשם רצו לאוטובוסים שיחזירו אותם להיכלות הישיבות הקדושות, מתוך חיבור בין תורה לתפילה, בין התמדה ויציבות לערגה והתלהבות ויקדת. אשרינו מה טוב חלקינו.

שירים, אמיתיים, נוגעים בציפור הנפש של הבחורים. בלי מסכות ובלי מילים גבוהות. רק פשטות וכנות. בין דבריו ציין שצריכים לצמצם את כל האורות שהיו בשבת הגדולה הזו ל'כלים' ברי קיימא. והדרך לעשות זאת - על ידי התבודדות יום יומית ועל ידי לימוד ספרי רבינו.

קשה היה להיפרד מהשבת. הבחורים רצו להישאר עוד עם העריבות של סעודה שלישית אולם לוח הזמנים המדוקדק לא אפשר חריגות, ותיכף ברכו כולם ופנו לתפילת ערבית של מוצ"ש.

אני מרגיש צורך לשתף את הקוראים בשיחה מרגשת שהייתה לי עם אחד מהבחורים היקרים משובתי השבת בצפת. רגע לפני שיצאתי מהמתחם לכיוון תחנת האוטובוס לירושלים, פנה אלי בחור מיישיבה חשובה באזור ירושלים וביקש לשוחח איתי בצד, כמובן שלא יכולתי לסרב ומיד פנינו תחת אחד העצים שניצב בפאתי שביל היציאה.

הבחור הזה, במראה החיצוני שלו נראה בסגנון קצת 'פתוח'. מתלבש 'מותגים' ועושה רושם של בחור שמונה בשני העולמות גם יחד...

הוא ניגש ישר ולעניין ואמר לי: 'תשמע, אני זוכה בס"ד במשך שנה שלמה, להתבודד כל יום - שעה וחצי, חוק ולא יעבור!!!' האמת שבאותם רגעים לא ידעתי איפה לשים את עצמי, אנא אברך... הרגשתי שכל מילה שלו מחייבת אותי כל כך. הוא המשיך ואמר: ובכל זאת, אני לא יודע מה לעשות. שאלתי אותו: מה זאת אומרת, אתה מתבודד כל כך יפה, מה מה

הרגשתי כזו השתוקקות להשי"ת וקיבלתי על עצמי לערוך בכל יום 10 דק' של התבודדות חוק ולא יעבור. מ'בחור' שמכיר ושמע על רבי נחמן באופן כללי יותר, נהפכתי ליהודי שמבקש ממש ללכת עם העצה של רבינו מתוך אמונה ותמימות.

לפני מנחה התקיים פאנל מושקע בהנחיית האברך הנלבב הר"ר יוסף חיים אבאי הי"ו. על המדוכה ישבו הרב יוסף נחמן לוי מרבני הארגון, הרב שלמה ללום והרב ישי מטלון ממשפיעי הארגון. הבחורים לא הצטנעו או התביישו, לשולחן הפאנל נשלחו ובאו השאלות המאתגרות ביותר בהתקרבות לדרכו של רבינו. שאלות מהותיות ושוורשיות, וב"ה הסוגיות לובנו ע"י הרבנים ונענו תשובות מנומקות ומקיפות, מתוך איוון וישוב הדעת.

היה אופי מיוחד לפאנל הזה. לא היו בקהל - 'שואלים' שהרגישו בעמדה נחותה, ומעבר לשולחן - 'משיבים' שהואילו לענות להם ממרומי גילם ודרגתם. אדרבה, האווירה הייתה ממש בגובה העיניים, הכי עממי שיש, כל משפיע ענה מתוך החיים הפרטיים שלו, מתוך הלב שלו. כולם הרגישו את זה.

בסעודה שלישית, הופתעו ושמחו הבחורים מהגעתו של הרה"ח ר' שמעון מנשה רביע שליט"א מרבני הארגון שהגיע במיוחד על מנת לכבד את השבת המרוממת ואת משתתפיה הנכבדים. לאחר הזמירות מסר הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א את המשא המרכזי של השבת. זאת הייתה למעשה דרשת סיום שנעלה את השבת המרוממת הזו. הדיבורים היו

ובני שדיה אצלי בר"ה - ראוי לו לשמוח כל השנה

בתלתא הוי חזקה:
לאור ההצלחה בשנים עברו
ובעקבות הביקוש הרב
הננו להודיע כי אי"ה גם השנה יוקם

מיתבם 'אגדל'
בפניך אומן

למשך כל ימי קיבוץ ראש השנה התשפ"ז

והפעם, סעודות החג כיד המלך
ממטבח המפורסם של הנגיד
הר' אליעזר שיינר הי"ו
יתקיימו אי"ה בהרווחה גדולה
באותו בנין של חדרי הלינה,
באווירה מגובשת ומלוכדת

ההפצאה בעיצומה. נתתי מיטות אחרונות

הזדרזו להירשם אצל הר"ר שלומי חירז הי"ו

052-7664661

בשעות בין הסדרים והערב

בתרומת נדיבי עם:

החל מ- 1400 ש"ח לאש"ל

פינת
קפה ועוגות

בעזרת השם כל הפרטים המלאים
בעניין האכסניה, המיקום המדויק, דרכי ההגעה,
זמני פתיחה ועוד עדכונים חשובים
יעלו ב'קו אגדל'

02-3137556 | שלוחה 4<2
שלוחת אומן ראש השנה

אור האהבה. שיחות החברים.
האווירה הביתית. המיקום הנוח והשקט.

מי שהיה יודע:

דיבורים נלבבים בענייני דיומא
הרה"ח ר' שמעון מנשה רביע שליט"א מרבני הארגון

רעותא דלבא

תשועה באב

ימי בין המצרים הם ימי אבל וצער על חורבן ביהמ"ק. נוהגים לומר תיקון חצות גם בלילה וגם בחצות היום ואומרים תיקון רחל וקניות. וידוע מה שכתב האריז"ל שהאמירה הזו עושה עליו וזיכרון לנפש האדם, מלבד מה שהיא מקרבת את הגאולה.

ואף שלפעמים נראה שכבר רוצים שיעברו השבועות הללו ויגיעו ימי בין הזמנים, כדאי לזכור את מה שמבואר בספרים הק' שכ"א ימים אלו הם ימי תשובה והתעלות והם בנויים כלים לקראת החגים הבעל"ט, שהם גם כן כ"א ימים (ז' ימי פסח, שבועות, וב' ימי ראש השנה, ז' ימי סוכות ושמיחת תורה, וי"ט של גלויות) ובימים אלו ובימי אלול, המלך בשדה ואפשר להתקרב אליו ולחזור בתשובה, להתרגל בהרגלים חדשים בתורה, בתפילה והתבודדות, וכל ענייני עבודת השם. וידוע מה שאמר הבעש"ט: "כל רודפ"ה השיגו"ה בין המצרים". כל רודפיה **רודפ"ה השיגוה השיג-ו"ה**, דווקא בין המצרים.

ובשבועות אלו יש ג' הפטרות: דברי ירמיהו, שמעו דבר השם, וחזון ישעיהו בן אמוץ, שהם תלתא דפורענותא. והנה כתוב בספרים הקדושים שבשלושת החודשים - תמוז, אב, ואלול, היה צריך להיות חגים כמו פסח שבועות וסוכות, אולם הגיע עשו ולקח את חודש תמוז ואילו יעקב אע"ה חטף את אלול מידי עשו (כי חילקו החודשים חצי חצי כנודע, ויעקב חטף אדר ואלול).

והנה ג' ההפטרות אלו הם כנגד ג' ימים טובים: פסח, שבועות וסוכות כי "דברי ירמיהו" הוא כנגד הפה, פסח פה - סח.

"שמעו דבר ה" הוא כנגד השמיעה, חג השבועות, שאמרו בני ישראל "נעשה ונשמע".

"חזון ישעיהו בן אמוץ" הוא כנגד חג סוכות, כי חזון הוא בעיניים, וזה בחינת סוכה ורואה ברו"ה, וזה כנגד חג הסוכות, שחוזים ורואים נועם השם כמו שמחת בית השואבה.

על כן בימים אלו של בין המצרים, צריכים לנצל את הזמן לקום חצות או בהשכמה, ואף מי שלא מצליח לקום בחצות, ידוע מה שאמר רבנו ז"ל לרבי אבא תלמידו שהחצות שלך יהיה בשעה שלוש והוא כשעה קודם עלה"ש.

ובימי בין הזמנים, ניתן להשתדל ביותר בקימת חצות שאין בהם סדרים קבועים. והצירוף של חודש אב הוא הו"ה, חציו הפוך וחציו ישר, כי אחרי תשעה באב מתשעה באב יש עליו למלכות, כנודע. ועל כן צריך להתעלות בימים אלו בתורה, תפילה ועבודת השם.

ואז מתקיים א"ב, ר"ת אלול בא. שהוא א"ני ל'דודי ו'דודי ל', איש ל'רעהו ו'מתנות ל'אבינום, והשנה החדשה, שנת פדות וגאולה התשפ"ז, ר"ת ה'יו ת'הא ש'נת פ'דיון ז'כאים בבי"א.

המשך מעמוד 1

בתקופות הקשות ביותר מבחינה כלכלית, קמו ארגוני חסד ועזרה בקנה מידה עולמי. בתקופה של "סר מרע משתולל", ישנם יהודים רבים שנלחמים בכל כוחם להחזיק מעמד שלא להיסחף אחר הזרם הרחובי. נשים רבות מתלבשות בצניעות רבה גם בימי קיץ לוהטים. כמה אברכים יושבים והוגים בתורה במסירות נפש כאשר בבתיהם מסתפקים במינימום של עולם הזה. כמה בעלי עסקים סוגרים את חנותם בשביל להספיק תפילה בציבור או שיעור דף יומי. בעלי עסקים רבים נמנעים במסירות נפש להשתמש באמצעי תקשורת שחושפים אותם לעולם הפרוץ.

נו, האם ניתן להשוות יהודים לגויים?

"אפילו בהפחותים..."

כאן למעשה נמצא השוני בין ההכנות לתשעה באב לבין היציאה ממנו. כאשר קרב ובא תשעה באב, אנחנו מוסיפים בהסתגפות בכדי להפנים היטב את משמעות החרבן ואת הגורמים לכך. אולם לאחר שזה כבר אירע - כעת מוטל עלינו לגלות את היופי של עם ישראל. אנחנו פוסקים בבת אחת מהאבל ומתחילים לראות את הנקודות הטובות של העם.

החשיבה הזאת יקרה מאוד בשמיים. יש לה כוח אדיר לעורר רחמים על עם ישראל ולקירוב הגאולה.

"ועיקר התיקון והגאולה בקץ האחרון יהיה על ידי הצדיקים שימצאו נקודות טובות אפילו בהפחותים מאוד מאוד" - מסכם רבי נתן את הסוגיא במשפט עוצמתי ומחייב.

(על פי לקוטי הלכות השכמת הבקר ה"א, יב. ראשית הגז ה"ד)

"מה אומר לכם, אין דבר גדול מזה"

בס"ד

לאחר הביקוש וההתעניינות הרבה - הננו **שמחים לבשר כי אי"ה נזכה השנה** לנסוע בקדושה ובטהרה, בהתרוממות הרוח, מתוך אהבת חברים ושמחה

בטיסה המיוחדת של ארגון **אגדלך** לציונו של רביה"ק **רבי נחמן מברסלב** זיע"א בעיר הגעגועים אומן, יחד עם רבני ומשפיעי ארגון 'אגדלך'.

◀ **מקומות אחרונים • כל הקודם זוכה** ▶

ג' תשרי התשפ"ז המראה מיאסי ברומניה, יום שלישי לפנות בוקר בשעה 04:00, חזרה לארה"ק	כ"ז אלול התשפ"ו המראה מנתב"ג שבארה"ק ביום רביעי, בשעה 12:00 בצהריים, ליאסי שברומניה
--	---

052-7140454

ההרשמה לחברי
החבורות בפלא'

לפה"צ בין השעה 09:00 ל- 13:00 וכן משעה 20:30 עד 22:00 בערב

פרטים נוספים ועדכונים שומפים הנוגעים לנסיעה הגדולה - יעלו ברצף בקו אגדלך

02-313-7556 | שלוחה 5>4>2

יש לשמוע את הכללים לפני ההרשמה בשלוחה הנ"ל

הטיסה ע"י חברת הנסיעות הוותיקה 'נתיבים טורס' וע"פ תקנון החברה,
ותהיה על הצד הטוב ביותר הן בגשמיות והן ברוחניות ולמחזיקי פלאפון כשר

אי"ה יצאו מהערים הגדולות - אוטובוסים לנתב"ג, לפי ההרשמה

הבאה עלינו לטובה. הזמנות מפורטות עם כלל התוכניות, המחיר המסובסד מאוד, תאריך ושעות כניסה וסיום יחד עם כל הפרטים הנוספים, יישלחו לכלל נשות האברכים דרך ראשי החבורות.

♦ יומא דפגרא ♦

בימי בין הזמנים יתקיימו בעז"ה שיעורים מיוחדים ברחבי הארץ מפי משפיעי הארגון. ניתן להתעדכן בקו אגדלך, על כל המקומות, שמות הרבנים והמיקומים המדויקים.

כמו"כ השיעור הקבוע מפי הר"ר מיכאל רחמים שליט"א המתקיים בכל שבוע בעיה"ק ירושלים בשכונת 'רמת שלמה' מידי ליל שישי בשעה 22:45 בבית הכנסת 'רח' מוצפי פינת פתאל, ממשיך כרגיל גם בימי בין הזמנים.

♦ "שיעור קבוע בליקוטי מוהר"ן - עיה"ק ירושלים" ♦

בשורה טובה מאוד: בתחילת זמן אלו יתחיל השיעור המיוחד בספר ליקוטי מוהר"ן מאת הרה"ג ר' עמי מזרחי שליט"א. השיעור הייחודי יתקיים אי"ה בעיה"ק ירושלים, ויש צורך להירשם אצל נציג השיעור - לקבלת כל הפרטים הרלוונטים.

אברכים מירושלים המבקשים להרוות צמאונם ממימי הדעת של רביה"ק מתוך עמקות ובידור, מוזמנים להתקשר לנציג השיעור הר"ר נחמן שמעון לוי הי"ו בפלא' 0583248552 ולהבטיח את מקומם.

מראות משבת 'אגדלך' לבחורים בעיר הקודש צפת

♦ הכנה לימי הרחמים והסליחות ♦

אי"ה נתאסף כלל חברי החבורות, אברכים ובחורים מכל רחבי הארץ, ביום רביעי כ"ט אב - ערב ר"ח אלול, לשמוע שיעור הכנה לקראת חודש אלול וראש השנה, מפי הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א. השיעור יתקיים באתרא קדישא מירון, בבית הכנסת 'אור הזוהר' (הרב טדגי), בשעה 19:30. כולם מוזמנים!!

♦ יוצאים לבירורים ♦

אי"ה בימי בין הזמנים, תעלה בכל יום תוכנית מיוחדת מבית קו אגדלך - יוצאים לבירורים.

התוכנית הייחודית תעלה בס"ד בכל בוקר בשעה 8:00 ובמשך שמונה דקות ידובר על שאלה מפי המאזינים בענייני הזמן ועבודת ה', כאשר את התשובה משיב בטוב טעם ודעת אחד ממשפיעי הארגון. ניתן להשאיר שאלות בשלוחת הייעוץ, שלוחה 4>..

♦ נשות 'אגדלך' במלון 'ציפורי בכנרת' ♦

בגיל ורנן התקבלה הידיעה אצל אברכי החבורות בכל רחבי הארץ, בדבר יום נופש מיוחד לנשות אברכי החבורה. הנופשון המושקע וההיסטורי יתקיים בעז"ה בתחילת חודש אלול הבעל"ט במלון 'ציפורי בכנרת' בעיר טבריה, בשילוב תוכניות מרתקות ויוקרתיות ובהשתתפות רבניות חשובות. כאשר הכל נעשה מתוך שימת לב עד הפרטים הקטנים, למען תוכלנה נשות האברכים תליט"א להחליף כוחות לקראת השנה החדשה

ניתן לתרום בטל' 052-714-0454 | בנדרים פלוס < קופת אגדלך | בנדרים פון (מס' ישר) 0799698185

העברה בנקאית: בנק מרכנתיל, סניף 725, חשבון 0104936756, ע"ש אגדלך ברסלב התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

ברכת מזל טוב חמה ולבבית
לידידנו הר"ר לוי יצחק דוויץ' הי"ו,
לרגל שמחת אירוסיו ביתו והולדת בנו בשעתומ"צ

חבורת האברכים הקריה החרדית בית שמש
לרגל שמחת הולדת הנכד לראש החבורה הר"ר ישי מטלון שליט"א

הרה"ח שומעון מנשה רביע שליט"א
לרפואת דוד בן שרה, שרה בת אפרת,
ונחמן ראובן בן אלישבע

הודעות ועידכונים • שיעורים
חיזוקים קצרים • ייעוץ טלפוני מגדולי הרבנים
שלוחת החבורות

קו 'אגדלך'

02-313-75-56

